

- - - - -

Ιον.-Αὐλὸς καὶ κουδούνια

- - - - -

2ον.-Θυμᾶσαι

Θυμᾶσαι ὄντες ἐπέγναμε ἐντάμαν σὰ χορτάρια
 κἀθαν ρακὴν καὶ φίλεμαν, κἀθαν κοιλάδ' κι' ἐγκάλια
 Θυμᾶσαι ὄντες ἐκἀθουμες σὴ χωραφί τὴν ἄκραν
 ἐπῆνες με κι' ἐνέκλαιγα κι' ἐπόγγιζα τὰ δάκρυα μ'
 Ἄπεσ' σὸ χωράφ' ἔστενες κι' ἐθέριζες χορτάρια
 τῆ καγανί σ' τὸ σύρσιμον μαεὺ' τὰ παλληγιάρια

- - - - -

3ον.-Τὸ φίλεμαν

Σὴ χωραφί σ' τὸ θέριμαν ἔπαρ κι' ἐμέν ἀργάτεν
 καὶ δὸς με ἕναν φίλεμαν, ἀπὸ σ' ἐμέν' κι' χᾶται
 Τὸ φίλεμαν ἔν γιαιτριδόν, τὸ δάξιμον βοτάνι
 ἐγκάλια παντοβότανο σ' ἕναν ἰσίζ' ὀρμάνι
 Ρίζα μ' μέ τὸ ν' ἐφίλεσα, ἀτ' ὅσον ντ' ἐχολιάσιους
 τὸ καπαέτ τ' ἐσὸν ἔτον, μετ' ἐμέν ντ' ἐβραδυάσιους

- - - - -

4οθ-5ον.-Ἐλεύθερα παραδοσιακά

- - - - -

6ον.-7ον.-Νεοποντιακά τραγούδια

- - - - -

- 1.- Παραδοσιακό (μέ τόν Στοφόρον από τό άρχεΐο)
- 2.- Παραδοσιακό (μέ τόν Γ.Κουσίδη από τό άρχεΐο)
- 3.- Πονετικά δίστιχα

Τό σπιτόπο μ' άπέσ' σ' όρμάν φύλλα καπλαεμένον,
άμον τ' έμόν τό κάρδοπον τά τέρτια φορτωμένον.

Τό σπιτόπο μ' άπέσ' σ' όρμάν τ' όλόερα κλεθρία,
τό αίμα μ' άπέσ' σ'ήν κάρδια μ' πουλόπο μ' άγλαθία.

Ν τό Ξεις καρδία μ' καί πονεΐς, ντό Ξεις κι' άναστενάζεις,
άπέσ' σ' άφιμον κείσαι καί έξ' βρούλαν κι' έβγάλεις.

4-5.- Έλεύθεροι παραδοσιακοί σιοποί

6-7.- 2 νεοποντιακοί σιοποί.

1ον.- Τρυγώνα

* Διεὶ πέραν σ' ὄρμανδρον ἢ Τρυγώνα ἢ Τρυγώνα
 ἔστεκεν κι' ἐποίησεν ξύλα ἢ Τρυγώνα ἢ κορώννα
 Τὰ ξύλα τς ἔταν δεξιάς ἢ Τρυγώνα, ἢ Τρυγώνα
 ἀντραῖς ἔτον μυζαίας ἢ Τρυγώνα, ἢ κορώννα
 Πορπατεῖ καὶ πάει ὀμάλια ἢ Τρυγώνα, ἢ Τρυγώνα,
 τ' ὄρταρόπα τς ἀρνομάλλια ἢ Τρυγώνα ἢ κορώννα
 Πορπατεῖ καὶ πάει τίκια ἢ Τρυγώνα, ἢ Τρυγώνα
 τ' ὄρταρόπα τς εἰν' τιφτίκια, ἢ Τρυγώνα, ἢ κορώννα

2ον.- Λύρα (Σαρί κοῦζ')

3ον.- Δίστιχα τῆς ἀγάπης

Κόρη πέ με τὸν ζῶγραφον π' ἐζωγράφει τὰ κάλια σ'
 ἄς διγ' ἄτον τ' ἀργατικά τ' καὶ βάλ' με σὴν ἐγκάλια σ'
 Σὸ κρεβάτι σ' ὀλδερὰ πουλία μελαηδοῦνε
 τ' ἀγγέλτε πὰ ἐπαλάωσες ἐκὶν' πὰ τραγωδοῦνε
 Ἄρνι μ' τὰ τονατέματα σ' ἀλάτ μαλάτ τὰ κάλια σ'
 περιστερὸπα μελαηδοῦν σ' ἔμορφον τὴν ἐγκάλια σ'

4ον. ε' Ἐλεύθερος Παραδοσιακὸς σιοπὸς

5.- καὶ 6.- Νεοποντιακὰ τραγοῦδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀρ.ΠΙΟ(8-4-76) ἔκπομπῆς τῆς πανελληνίου ἑνώσεως Ποντιακῶν Λεμετέϊων

- - - - -

1ον.- παραδοσιακός σκοπός

- - - - -

2ον.- Τρυγώνα

Ἄκειτ' πέραν σ' ὄρμανδπον, ἡ Τρυγώνα, ἡ Τρυγώνα
ἔστεινεν κι' ἐπῆνεν ξύλα ἡ Τρυγώνα, ἡ κορώννα
Τά ξύλα τς ἔταν ὀξέας, ἡ Τρυγώνα, ἡ Τρυγώνα
κι' ἀντρας ἄτς ἔτον μυζαίλας, ἡ Τρυγώνα ἡ κορώννα
Πορπατεῖ καί πάει ὀμάλια ἡ Τρυγώνα, ἡ Τρυγώνα
τ' ὄρταρόπα τς ἀρνομάλλια ἡ Τρυγώνα, ἡ κορώννα
Πορπατεῖ καί πάει τῆνια, ἡ Τρυγώνα, ἡ Τρυγώνα
τ' ὄρταρόπα τς εἶν' τιφτίλια, ἡ Τρυγώνα, ἡ κορώννα

- - - - -

3ον.- Τῆς "Ἱμερας

"Ἱμερα μ' ἐρωθύμεσα, ν' ἐλέπω τ' ὀσιτόπα σ'
ἐλέπω τὸν καστρόλιθον κι' οὔλια τὰ παρχαρόπα σ'
Ἐξέβη σὸν καστρόλιθον κι' ἐνάτσα σὰ γωνέας
τὰ μάραντα σκουνοῦλιζαν, ἄσ' οὔλια τὰ μερέας
ἢ "Ἱμερα, ἡ "Ἱμερα, φηλά εἶν' τὰ βουνά θε
τ' ἔμορφα τὰ κορτσόπα, κρύα εἶν' τὰ νερό θε

- - - - -

4ον.- καί 5ον.- παραδοσιακοί σκοποὶ

- - - - -

6ον.- καί 7ον.- Νεοποντιακὰ τραγούδια

- - - - -

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀρ. 126(5-8-76) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνδύσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Ιον.- Τ' ἄλωνα

Ὁ οὐρανὸν καὶ ἡ θάλασσα, καὶ ἡ γῆ καὶ ὄλια τὰ πάντα
ἔλα ρίζα μ' ἄς χαίρουμες, πασιμ θά ζοῦμε πάντα
Ἐρθεν ρίζα μ' ὁ Ἀβγουστον, ἔρθανε καὶ τ' ἄλωνα
τ' ἀμπάρια θά γομοῦντανε, θά λαροῦνταν τὰ πόνια
Ἐγὼ γιὰ τῆ φαμέλια μ' νυχτοῦ ἡμέραν τρέχω
ἄλωνίζω τὸν Ἀβγουστον καὶ νεγιασίαν ἢ ἔχω

Ρεφραίν

Ἀβγουστον θά ἔξάν φέρ' τ' ἄλωνα καὶ λαρόν ὄλια τὰ πόνια
οἱ ρεντζιπέρ' ἄλωνίζνε καὶ τ' ἀμπάρια ζουμπουρίζνε

2ον.- Ἐλεύθερος παραδοσιακὸς σιοκός

3ον.- Ἀβγουστ' τῆ Παναγίας

Ἐμέν ἡ μάνα μ' εἶπε με ἀπὲς σῆ μελαγίας
νιέ μ' θά γυναικίζω σε Ἀβγουστ' τῆ Παναγίας
Ρωμαϊκὸν καλλιηκέρ' εἶμαι κενέν, ἢ κί φοῦμαι
σὴν Παναγίαν Σουμελιᾶ θά πάω στεφανοῦμαι
Παρακαλῶ, παρακαλῶ, θεοῦ παρακαλίας
ν' ἔφτᾶμε τὴν χαρὰν ἐμουν Ἀβγουστ' τῆ Παναγίας

Δύο ἐλεύθεροι παραδοσιακοὶ σιοκοὶ

Νεοποντιακὰ τραγοῦδια

Τῆς ὑπ' ἀρ. 125(29-7-76) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

 1ον.- Ἐλεύθερο παραδοσιακὸ (βλ. ἀρχεῖον)

2ον.- Μονόγλιαννες

Διφοῦν τ' ἐλάφια σά βουνά, τὰ ζουρνιάδια σά ὄρη
 διφᾶ κι' ἡ διπλοθάλαμος, διφᾶ τῆ Γιάννε ἡ κάλη
 κι' ὁ Γιάννης ἐπεπύριξεν καὶ σὸ πεγάδ' ἐπῆεν
 ἐχτύπεσεν τῆ μαστραπάν κι' ἐγνέφιξεν ὁ δράκον
 "αλῶς καλῶς τὸ πρόγεμα μ' καλῶς τὸ δελεινᾶρι μ'
 καλῶς ντὸ τρώγω καὶ δειπνῶ καὶ κεῖμαι καὶ κοιμοῦμαι
 Σπαθίν νά ἔν τὸ πρόγεμα σ' κοντάρ' τὸ δελεινᾶρι σ'
 φαρμάν' νά τρῶς καὶ νά δειπνᾶς καὶ κεῖσαι καὶ κοιμᾶσαι

 3ον.- Ὁφέτος, Ὁφέτος

Ἐοῦ παρακάλ' τὸν Θεόν νά δῆ με καὶ κερδίζω
 ἔρχομαι τὸ μοθόπωρον, ἔσέν χαρεντερίζω
 Παρακαλῶ, παρακαλῶ, Θεοῦ παρακαλίαν
 νά κλώσμεται ὁ ἄβτρας μ' καὶ ν' ἀσῆ ξενιτεῖαν
 Ἔλα ρίζα μ' ἀσᾶ μακρὰ κι' ὁ νοῦς μ' ἐθολῶθεν
 ὑπομονή' κ' ἐπέμνε με κι' ἡ κάρδια μ' ἐματῶθεν
 Ἐπωδός: Ὁφέτος, Ὁφέτος

 4ον.- Ἐλεύθερος παραδοσιακὸς σκοπὸς

5.- καὶ 6.- Νεοποντιακὰ τραγοῦδια

Τῆ ς ὑπ'ἀρ.ΙΙ2(29-4-76) ἔμπομπῆς τῆς Ἱαννελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Ιον.- Λεμόνα

Σίτ' ἐπέγνα μάλια μάλια εἶδ' ὀρμάνια καὶ λειβάδια
 καὶ σῆ πεγαδί τὴν ἄκραν ἔστεκεν δέντρον καὶ μέγαν
 ἔστεκεν δέντρον καὶ μέγαν τὰ νεράντζια φορτωμένον
 ἔπλωσα νὰ παίρω ἕναν κι' ἐχολιάστεν ἡ Λεμόνα
 Ντό χολιάσθεσαι Λεμόνα πᾶς κι' ἐτσάκωσα κλαδόπον
 κι' ἄν ἐτσάκωσα κλαδόπον, νὰ τσακοῦται τό χερδόν
 κι' ἄν ἐμάραϊνα φυλλόπον νὰ μαραίνεται τό φδοπο μ'
 Ὁ ἦλεν μαραίν' φιλδόπα κι' ἄερα τσακῶν κλαδόπα

2ον.- Ἀκρίτας

Ἀκρίτας κάστρεν ἔχτιζεν, Ἀκρίτας περιβόλι
 σ' ἕναν ὀμάλ' σ' ἕναν λειβάδ' σ' ἕναν πιδέξιον τόπον
 Ὅθεν τῆ κοσμί τὰ δευτρά ἐκεῖ φέρ' καὶ φυτεύει
 κι' ὄθεν τῆ κοσμί τ' ἀμπέλια, ἐκεῖ φέρ' κι' ἀμπελώνει
 κι' ὄθεν τῆ κοσμί τὰ νερά, ἐκεῖ φέρ' κι' αὐλακῶνει
 κι' ὄθεν τῆ κοσμί τὰ πουλιά, ἐκεῖ ἔρχουν κελαηδοῦνε
 Ἀτὰ κελάηδονα κι' ἔλεγαν πάντα θὰ ζῆ Ἀκρίτας
 κι' ἀτώρα κελαηδοῦν καὶ λέν θε ν' ἀποθάν' Ἀκρίτας

Διάφοροι σιοποὶ καὶ τραγοῦδια

Ιον. - Ἔτερον κι' ἡ Λυγερή

Ἔτερον κι' ἡ Λυγερή πάν' ὄλεν τόν ποτάμδον
 Ἔτερον ἐπέρνιξεν καί ἡ κόρ' κ' ἐπόρεσεν
 Πέρνιξδν με Ἔτερε τό τσαρνούλι μ' δίγω σε
 Νιά περνί-περνίζω σε, νιά τσαρνούλιν παίρω σε
 Πέρνιξδν με Ἔτερε τό βραχιάλι μ' δίγω σε
 Ντό νά φτάγω τ' ἄκλερον, τ' ἄφιμον νά καίη ἀτο
 Ἄλλο τάμαν τάξον με κι' ἐγώ σέν περνίζω σε
 Ἀσὴν φῆ μ' κι' ἀνέτερον, τ' ἄλλα ὄλια δίγω σε
 Ἀσὸ χέρ' ἐπέρπαξεν κι' ἀτέν πέραν ἔσυρεν
 Ἀρ δὸς κόρη ντ' ἔταξες καί ντ' ἔσυνετάγαμε
 Τ' ἔμπρια μουν λειβάδια εἶν', πάω ἐκεῖ καί δίγω σε
 Ἐρθαμε κι' ἐξέρθαμε κι' ἐξεκαμπανίσταμε
 Ἀρ δὸς κόρη ντ' ἔταξες καί ντ' ἔσυνετάγαμε
 Τ' ἔμπρια μουν χωρία εἶν', πάω ἐκεῖ καί δίγω σε
 Ἐρθαμε κι' ἐξέρθαμε κι' ἐξεκαμπανίσταμε
 Ἄρ δὸς κόρη ντ' ἔταξες καί ντ' ἔσυνετάγαμε
 Δέξτια τον τῆ σιὺλ' τόν γιδόν, ἐγώ δέν κί δίγ' ἄτου

-----

4 παραδοσιακοὶ σκοποὶ

-----

2 νεοποντιακοὶ σκοποὶ

Τῆς ὑπ'ἀρ. II4 (I3-5-76) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

 1ον.- Ἡ κόρ' ἐπῆεν σὸν παρχάρ'

Ἡ κόρ' ἐπῆεν σὸν παρχάρ' νά γίνεται ρομάνα
 καί γιά τ' ἄτέν θά γίνουμαι καί κυνηγός σ' ὀρμάνια
 Παρχαρομάννα ἐποίησε κι' ἐγένετς λαλασαρία
 ἐσέγιες με καί σή σεβτάν, τερεῖς με κρύα κρύα
 Τά χτήνια ἐξέβαν σὸν παρχάρ', θ' ἀλμέγ' ἡ παρχαρέτσα
 πῶς νά μὴ ποδεδίζ' ἄτεν, ἄτέ ἔτον Σαντέτσα

 2ον.- Μαρούλα ἐπαρχάρευεν

Μαρούλα ἐπαρχάρευεν πέραν σά λειβαδία
 σοῦ Μίρη καί σοῦ Κοβλακῶ καί τ' ἄσπρα τά πλακία
 καί χτίζ' τυρένιεν ἐκκλησίαν, μυντζένιεν Ἀε-Βῆμαν
 Μέ τά κρενία κατηβάζ' τὸ γάλαν σὸ χωρίον
 Κι' ἀσῆ γαλά τήν ἄθεραν λύκος ἐποταμίεν
 μηδέ λύκος καί μαναχόν, τσιφτσῆς μέ τὸ ζευγάρν' ἄτ

 3ον.- Παρχάρια Ἰμερας

Ἄρ ἔχς εἶαν ναί Ζούμωτρε καί σὸ καλόν κι' λές με
 ἄν πάφ καί ζάν κλώσιουμαι, καλῶς ἔρθες μή λές με
 Σῆ Λευκενί τ' ὀρμίν ἀφιά οἱ παρχαρέτ' ποτίζνε
 κι' ὁ τσιαλαλῆς μέ τὸ συρίν σῆν Ἰμεραν γυρίζνε
 Τὸ Ζούμωτρον, τὸ σταύρωμαν καί τὸ Λευκενί τά τρία
 παρχάρια χιλιεπλούμιστα μέ τά νερά τά κρύα

 4ον.- Παρχαρομάνες (βλ. Ἀρχεῖον)

 5ον.- Ἐλεύθερος Παραδοσιακός σκοπός

-----
 6 καί 7.- Νεοποντιακοί σκοποί

Τῆς ὑπ'ἀρ.115(20-5-76) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Ιον.-Χάραξεν ἡ ἀνατολή

Ἔσῃμερον τὸ κέραςον δύο καρδόπα ἔχει
 τ'έναν ἀφήνει σὴ κυροῦ καὶ τ'ἄλλο παίρ'καὶ πάει
 Σῆμερον μαῦρος οὐρανός σῆμερον μαύρη μέρα
 σῆμερον ξεχωρίζονταν μάνα καὶ θεγατέρα
 Σῆμερον ἄλλος οὐρανός σῆμερον ἄλλη μέρα
 σῆμερον στεφανώνεται ἀητέντε τὴν περισσότεραν
 Ἐπωδός: Χάραξεν ἡ ἀνατολή - Πάει νὰ ξημερώση

2ον.-Κοτσαγγέλ'

Ξένε μ'ξενιτεμένε μ'κι'ἀνεγνώριμε
 ποῦ πορπατεῖς σὰ ξένα,σὰ ξένα σ'ἀνεγνώριμα
 Κι'ἐγὼ σ'αὐτόν τόν κόσμον,ὕπαντρῶότηκα
 κι'ἐπῆρα φραγκοπούλα,ποῦ ταν μάγισα
 Μαεὺκαὶ τὰ καράβια καὶ τὴ θάλασσα
 Μαεὺ'κι'ἐμέν τόν ξένον,τόν ξένον τόν ἀλλόξενον

Ἐλεύθεροι παραδοσιακοὶ σκοποὶ

Νεοποντιακὰ τραγούδια

Τῆς ὑπ'ἀρ. ΙΙ6(27-5-76) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

1ον.-Ν'ἀλλί ἐμᾶς καί βά'τ ἐμᾶς

Ν'ἀλλί ἐμᾶς καί βά'τ ἐμᾶς πάρθην ἢ Ρωμανία
 ἔπαίραν τό βασιλοσιάμ'κι' ἔλαεν ἀφεντία
 Μοιρολογοῦν τὰ ἐκκλησιᾶς, κλαῖγνε τὰ μαναστήρια
 κι' Ἀγιάννες ὁ χρυσόστομον κλαίει καί δερνοκοπᾶται
 Μῆ κλαῖς μῆ κλαῖς Ἀη-Γιάννε μου καί μῆ δερνοκοπᾶσαι
 ἢ Ρωμανία ἄν πέρασεν ἀνθεῖ καί φέρει κι' ἄλλο

2ον.-Ἄναστορῶ

Ἄναστορῶ τὰ παλαιά κατ' ἡ κάρδια μ' φαρμακοῦται
 κροῦνε σό νοῦ μ' τὰ μέρια μου καί ν' ἡ γούλα μ' γομοῦται
 Ἐκειτι παλαιά καιρούς, μαῦρα ντ' ἐδέβα χροῦνια
 χαράντα σὺντό ἐπέρασα κι' ἐπέμνανε τὰ πόνια
 Ἐκειτι τόπια ἔμορφα Τραπεζοῦντας χωρία
 ραχιά καί ραχιονέφαλα μέ τὰ νερά τὰ κρύα

Ἐλεῦθεροι παραδοσιακοί σκοποῖ

Νεοποντιακά τραγούδια

Τῆς ὑπ'ἀρ. ΙΙ7(3-6-76) ἐμπομπῆς τῆς Ἰαννελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

1ον.-Κερασινόν

Ἐρθεν ὁ Κερασινόν τὰ κεράσια τὰ καλά
 λάμπ'ὁ ἦλεν σά ραχιά, σ'ὄλουνοῦς τρανόν χαράν
 Ἐρθεν ὁ Κερασινόν, τ'εὐλογίας τὰ πολλά
 οἱ ἀνθρώπ'εἰν'χαρεμέν'κι'ἡ ζωὴ παντοῦ γελά
 Ἐρθεν ὁ Κερασινόν καὶ ὁ ἦλεν καντηλίζ'
 ἡ ἐγάπ'γλυκὴν κεράσ' τ'ἔμον τὴν καρδίαν βρουλίζ'
 Ἐρθεν ὁ Κερασινόν καὶ ὁ ἦλεν ὁ ζεστόν
 ἔρθεν κι'ἡ ἐγάπ' τ'ἔσον, βροῦλτσεν τὴν κάρδιαν τ'ἔμον

Ρεφραίν
 Ἄγαπῶ εἶναν κουτσὴν, ἀγαπᾶ τὴν καλατσὴν
 κ' ἐπορῶ νά φέρ'ἀτεν σ'ὄσπιτί μ' ἕναν βραδόν

2ον.-Τῆς ἀγάπης

Ἐλα κὸρ'ἄς θερίζομε σ'ἔρμια ντό βροῦνε
 δάκνω καὶ τσουρμουλίζω σε κανέναν'κι'φοοῦμαι
 Γιὰ ἔλα γιὰ θά ἔρχουμαι γιὰ μαναχόν'κι'μένω
 κι'ὁ κὸμος κι'ἂν χαλάεται ἔσεν κι'ἀπιδιαβαίνω
 Γιὰ ἔλα ἄφον τ'ἄφιμον γιὰ ποῖσον ἕναν φῆσον
 ἔκαφες τό καρδύπο μου νά καίη σεν ὁ θεός-ι

3ον.-Ποσταλγικὰ δίστιχα

Πενήντα χρόνια δέβανε πενήντα καλοναίρια
 κι'ὁ Πόντου ἀσὸ νοῦ μ'κι'ἐβγαίν'μέ τ'ἀγιασμένα μέρια
 Τὰ μέρια ντό ἐφέκαμε θά κλαῖνε ἀπὸ καρδίας
 ἀτά ἐμάς ἐχάσανε καὶ σῆρνε ἀροθυμίας
 Πουλὴν νά ἔμ κι'ἐπέτανα σοῦ Πόντου τὰ ραχόπα
 νά ἔκουα πῶς κεληθοῦν ἀτῶρα τὰ πουλόπα

4.-καὶ 5.- Ἐλευθεροὶ παραδοσιακοὶ σκοποὶ

6.-7.-Νεοποντιακὰ τραγοῦδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀρ.118(10-6-76) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Πον.-Τῆς Ἱμερας

* Εξέβα σὸν καστρόλιθον κι' ἐκόντα σά γυνέας
τὰ μάραντα σκουνοβλίζαν ἀσ' ὀλια τὰ μερέας
Σαββέλη σῦρον τό τοξάρ' κι' ἄς κελαηδεῖ ἡ λύρα σ'
κεμεντσετζῆς * κ' εὐρίσπαι ἄμον ἐσέν ἀλλ' εἴνευ
Ἄη-Γιάννε μ' τό πεγαδομά τς, ντ' ὁμοιάζ' τὴν χαλαρδίαν
φύλαξον μὴ τσουρώντς ἀτο θ' ἔρχουμες ἄλλο μίαν

2ου.-Ὁμάλ' Ἱμερας (Σαββέλη)

* Ἡ Σαββελίνα ἔλεεν τὸν γιό μ' θά γυναικίζω
ἕναν ἔμορφον κόρτσοπον ἀτ' θά χαρεντερίζω
Κόρη πέ με τὸν ζώγραφον, π' ἐζωγράφσεν τὰ κάλια σ'
ἄς διγ' ἀτου τ' ἐργατικὰ τ' καὶ βάλ' με σὴν ἐγιαλία σ'
Σὴν πόρτα σ' πᾶ νά σπάγουμαι κι' ἄμον σαντέτιον κριάρι
ν' ἐμπαίντς κι' ἐβγαίντς, νά κλαῖτς καὶ λές κρίμαν σὸ παλληκιάρι

Τρεῖς ἐλεύθεροι παραδοσιακοὶ σκοποὶ

Δύο νεποντικὰ τραγῦδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀρ. ΙΙ9(Ι7-6-76) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Ιον.- Σόλο λύρα

2ον.- Παπδρία

Παπδρία πᾶνε κι' ἔρχουνταν σὸ τσόλ' τὴν Τραπεζοῦνταν
τὰ δάκρια ἄσὸ μάτοπα μ' ἄλλο 'νὶ θά στεγνοῦνταν
Τὸ παπδρ' ἔρθεν σὸ λιμάν' γιὰ τ' ἐμέν θ' ἄρματοῦται
μὴ λέτ' ἄτο τὴν κᾶλη μου θά κλαίη καὶ θά ματοῦται
Σὴ θάλασσας καὶ τὴν ἄκραν θά χτίζω τὸ σχολεῖτον
θὸ γράφτω μαῦρα γράμματα καὶ στείλω σὸ χωρίον

3ον.- Βαζελῶνα

Κερδῶπον ἐγὼ ἔταξα ρίζα μ' σὸν Βαζελῶνα
ἄτὸν θά βάλλω μάρτυραν, θά γίνεσαι τ' ἐμόνα
Σὸν Ἄγιον Δημήτριον ἀπάν σὸν Βαζελῶνα
θά στεφανοῦμαι μετ' ἐσέν παντέμορφος τρυγόνα
Σὸν Ἄγιον Δημήτριον ἀπάν σ' ἐναν ραχδῶπον
τοῦ Βαζελῶνα ἔχτισαν καὶ τὸ μοναστηρῶπον

Δύο ἐλεύθεροι παραδοσιακοὶ σκοποὶ

Δύο νεοποντιακὰ τραγούδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀρ.ΙΙΙ(Ι5-4-76) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Βοντιακῶν Σωματείων

1ο.-Βαΐων (βλ.'Ἀρχεῖτον)

2ον.- ΛΥΡΑ (σῶλο)

3ον.-Δίστιχα τῆς ἀγάπης

4ον.-Περιστερεῶτα

"Ἄς ἔμνε σὴ Γαλλίαναν κι'ἄς ἔτον ἄμον πρῶτα
ἐπέγνε κι'ἐπροσῆύααα σὸν Περιστερεῶτα

Νά ποδεδίζω τὸν Ἀεὲρ,καί τὸν Περιστερόνι
ἀτόν θά βάλω μάρτυραν,θ'ἐφτάγω σε τ'ἐμόνι

Σὸ Ροδοχώρ'καί τ'Ἀερί τοῦ Περιστερεῶτα
ὄλια εἶναι παντέμορφα,ἄμον ντό ἔταν πρῶτα

Διάφοροι σκοποὶ

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀρ.109(1-4-76) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

- - - - -

Ιον.-2.-3.-4.-

Παραδοσιακοὶ σκοποὶ ἀπὸ φορεῖς

- - - - -

5ον.-Μάνα μάνα γιὰ τ'ἐμέν

Ἄς ἐμνε εἶνας διάβολος μέ τρία κωδωνόπα
ἐλάσκουμε μεσανυχτί κ'ἐγνέφιζα κορτσόπα

Ἄσ'ὄλια τὰ πετούμενα ὁ φύλλον ἔχ'τὴ χάριν
πάει κεῖται μέ τὰ κορτσόπα καί ν'ἄμον παλληκάρι

Τ'ὀμμάτια τς κατακέφαλα κι'ὁ νοῦς ἄτς σὸ κλεφλόν
ἄτέ καρδόπα ἔκαφεν κάμποσα νοματίων

Ρεφραίν

Μάνα μάνα γιὰ τ'ἐμέν πέ ἄτεν ἄς ἀναμέν'
κι'ἄν 'κ'ἔρχουμαι οὔς τὸ βράδον, ἄφς ἄτεν ἄς πάει διαβαίν'

- - - - -

6.-καί 7.-Νεοποντιακὰ τραγούδια

- - - - -

1ον.- Ἄνθεϊ καὶ φέρει κι' ἄλλο

Ν' ἀγγί ἐμᾶς καὶ βᾶτ ἐμᾶς οἱ Τοῦρι' τὴν Πόλ' ἐπαίραν
ἐπαίραν τὸ βασιλοσκάμ' κι' ἔλαεν Ἀφεντία
μοιρολογοῦν τὰ ἐκκλησιάς, κλαῖγνε τὰ μαναστήρια
κι' Ἀη-Γιάννες ὁ Χρυσόστομον κλαίει καὶ δερνοκοπᾶται
Μὴ κλαῖς μὴ κλαῖς Ἀη-Γιάννε μου καὶ μὴ δερνοκοπᾶσαι
Ἡ Ρωμανία ἂν πέρασσε ἄνθεϊ καὶ φέρει κι' ἄλλο

2ον.- Ὁ Μάραντον

Τὸν Μάραντον ερθεν χαρτίν νά πάη σὴ στρατείαν
Κόφτ' ἄσ' ἄσῃμι πέταλα κι' ἄσ' χρυσάφ' καρφία
τὸ μαῦρον ἄτ' καλύβωνεν κατάντικρυ σὸ φέγγον
κι' ἡ κᾶλια τ' παραστένει ἄτον μέ τὸ χρυσὸν μαντήλι
καὶ τὰ δάκρια τς κατήβαιναν καλομηνα χαλάζια
-Ποῦ πᾶς, ποῦ πᾶς ναὶ Μάραντε κι' ἐμέν τίναν ἀφήνεις
-Ἀφήνω σε τὸν κῦρη μου τὸν Ἀε-Κωσταντῖνον
-Ποῦ πᾶς, ποῦ πᾶς ναὶ Μάραντε κι' ἐμέν τίναν ἀφήνεις
-Ἀφήνω σε τὴ μάνα μου τὴν Ἀε-Θεοτόκον
-Ἀφήνω σε τ' ἀδέλφι μου τοῦς Δώδεκα Ἀποστόλους
Ἀφήνω σε χρυσὸν σταυρὸν κι' ἄργυρον δαχτυλίδι
Τὸ δαχτυλίδ' ποῦλτσον καὶ φᾶ' καὶ τὸν σταυρὸν προσκύνα

3ον.- Ἀκρίτας

Ἀκρίτας ὄντες ἔλαμνεν σὴν παραποταμέαν
ἐπέγνεν κι' ἔρτον κι' ἔλαμνεν τὴν ὥραν πέντ' ἀυλάκια
ἐπέγνεν κι' ἔρτον κι' ἔσπερνεν ἑννέα κότσια σπόρον.
Ἐρθεν πουλίν κι' ἐκόνεφεν σὴ ζυγονί τὴν ἄκραν
Σιοῦται καὶ καλοκάθετα σὴ ζυγονί τὴ μέσεν
Ὅπισ' πουλίν ὀπισ' πουλίν μὴ τρῶς τὴ βουκιεντρέαν
Καὶ τὸ πουλίν κελάηδεσεν σάν ἀνθρωπί λαλίαν
Ἀκρίτα μου ντό κᾶθεσαι καὶ στέκεις καὶ περιμένεις
τὸ ἔνοικο σ' ἐχάλασαν καὶ τὴν κᾶλη σ' ἐπαίραν

4ον.- Ὁ Μονόγιαννες

Ὁ Γιαννές ὁ Μονόγιαννες κι' ὁ μαναχὸν ὁ Γιάννες
ὁ Γιάννες ἐπεπῖρνεξεν καὶ σὸ πεγάδ' ἐπῆεν
ἐχτύπεσεν τὴ μαστραπάν κι' ἐγνέφιξεν ὁ δράκον
κι' ἐξέβενε δράκος ἄγγελος καὶ θέλ' νά τρώη τὸν Γιάννε
Καλῶς καλῶς τὸ πρόγεμα μ' καλῶς τὸ δελεινάρι μ'
καλῶς ντό τρώγω καὶ δειπνῶ καὶ κεῖμαι καὶ κοιμοῦμαι
Ἄφς με δράκε ἄφς με κανέ πέντε-δέκα ἡμέρας
ἄς πάω ἐλέπω τ' ἐμετέρτς κι' ἔρχουμαι δράκε φάμε
Πῆεν ὁ Γιάννες κι' ἔργεφεν κι' ὁ δράκον ἐθερέθεν
Κι' ὄντες τερει σὸν π' ραν κι' ἂν ὁ Γιάννες κατηβαίνει
Καλῶς καλῶς τὸ πρόγεμα μ' καλῶς τὸ δελεινάρι μ'
καλῶς ντό τρώγω καὶ δειπνῶ καὶ κεῖμαι καὶ κοιμοῦμαι
Σπαθίν νά ἔεν τὸ πρόγεμα σ' κοντάρ' τὸ δελεινάρι σ'
φαρμάκ' νά τρῶς καὶ νά δειπνᾶς καὶ κεῖσαι καὶ κοιμᾶσαι

5ον.- Πυρρίχιος χορ' εἰς σέρα

6ον.- καὶ 7ον.- Νεοποντιακοὶ σιοποὶ

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ' ἀρ. ΙΟ7 (Ι8-3-76) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Ιον.- Ἐλεύθερος παραδοσιακός σκοπός

2ον.- Τοῦ Κάρς

Σὸ κᾶθαν εναν ὀρμόπον πίνω κρύον νερόπον
ἑτέρεσα τᾶ στράτας ἰσ' ποῦ ἐπέμνες πουλόπο μ'
Ραχόπα ντό συρίζεταν, ποτάμια ντό βοᾶτεν
θά ἔρται τό σαρίν τ' ἔρνι μ' καί ν' ἀπ' ἔσ' ας φογᾶται
Τᾶ νεότητα μ' ἔφαγα τό φόπο μ' ἔτελέθεν
ἄτῶρα τό μικρόν τ' ἄρνι μ' ἄτσάπα ποῦ εὔρέθεν

3ον.- Τῆς Σάντας

4ον.- Τῆς Νικοπόλεως

Τ' ἔμερά τᾶ κισάρια κᾶκουρ κᾶκουρ ἀεβάζουν
τίγα θωρρῶ τήν τύργοναν, τᾶ γόνατα μ' ἄε' πορμάζουν
" Ἄς τό θάρρει στ' ἐφιάλι ἐβγαίντες ἀπάν' στ' ἀμπάρι
τίγα πάεις πέφτεις κάτω, ἀπόλ' ἔμέν χαπάρι
Στῆ θάλασσας τό γιαλόν ὀφίδι μαρμαρίζει
τίγα θωρρῶ τήν τύργοναμ' τό κάρδοπο μ' βρουλίζει

5ον.- Ἐλεύθερος παραδοσιακός σκοπός

6ον.- Νεοποντιακ' α τραγούδια

Τᾶ νεότητα τῆς φαρμακείας ποιήματα
τῶν τυχερῶ ἀναθήματα τοῦ χαροῦ δᾶ δίστατα

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Της υπ'ἀρ. ΙΟ6(ΙΙ-3-76) έκπομπής της Πανελληνίου Ένώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

- - - - -

Ιον.- Έρθεν ἡ ἀνοιξη

Μάνα ἔρθεν ἡ ἀνοιξη, ἔρθαν καὶ τὰ τσιτσέκια
θά παίρω τὸ μαρτέν σ' ὠμί μ' σά μέσα μ' τὰ φισέκια

Μάνα ἔρθεν ἡ ἀνοιξη, κελαηδοῦν τὰ πουλῖα
τὰ παλληκάρια τ' ἔμορφα ἐζώσταν τὰ σπαθῖα

Μάνα νά σύρω 'κ ἐπορῶ αὐτο τῆ σκαβῖαν
θά παίρω τὸ μαρτέν σ' ὠμί μ' καὶ βγάλω σά ραχῖα

- - - - -

2ον.- Φώταξον ἦλε μ'

Φώταξον ἦλε μ' φώταξον κι' ἄς λύουνταν τὰ χιόνια
νά ἔρχουν σὸ ταφόπο μου καὶ κελαηδοῦν τὰ ἀηθόνια

'Η πλάσ' ὄλεν χαμογελᾶ καὶ τὰ τσιτσέκι' ἀνθοῦνε
καὶ τὰ πουλῖα τῆ θεοῦ γλυκέα κελαηδοῦνε

Καὶ τὰ πουλῖα τῆ θεοῦ γλυκέα κελαηδοῦνε
ἀτά πᾶ ἐξέρνε ἀσὴ σεβτάν, ἐγροικοῦν κι' ἀγαποῦνε

- - - - -

3.-4.- Έλευθῆροι παραδοσιακοὶ σκοποὶ

- - - - -

4.-5.- Νεοποντιακὰ τραγοῦδια

- - - - -

1ον.- Ραχόπο μ' ἀτεβίρευτον

Ραχόπον ἀτεβίρευτον κ' ἰ πῶς ἔτεβιρευτές
 καί πέτραν ἀπελέκαστον καί πῶς ἐπελειέθεσ
 Ρίζα μ' τ' ἔσον τήν καμονήν καί τ' ἔσον τήν φουρτούναν
 νά σύρ' ἄτο. κ' ἰ σύρκεται, νά χάν' ἄτο κ' ἰ χᾶται
 Νά σύρ' ἄπο σή θάλασσαν, παπόρια πατουρεύει
 Νά σύρ' ἄτο μελουρνή, ὁ ἦλεν σκοτεθνεύει
 Νά σύρ' ἄτο σὸ μεσοστράτ' θά κόφτη τοί διαβάτες
 Καλλίον ἔχ' ἄτο ἐγώ κ' ἰ ἄς τσιτσανίζ' ἐμένα

2ον.9 Πονετικά δίστιχα

'Η θάλασσα φουρτούνα ἔτον κ' ἰ ἐγώ κολύμπ' ἐντοῦνα
 τρι' ὄρας ἔσσεγκλέσενα καί φήν κ' ἰ ἐπράδούνα
 Τ' ἄρνι μ' ἐφυχομάχυνεν καί φήν ἐπαρεδούνεν
 μέτ' ἀγγέλτς ἔσσεγκλέσευεν κ' ἰ ἐμέν ἰσμάρ' ἐντοῦνεν
 'Αοῦτ' τὸ κερμεντόπο μου νά ἔτον ἠ κασέλα
 κ' ἰ ἄτὸ τὸ λεγνόν τὸ τοξάρ' νά ἔτον ἠ παντέρα

3.-καί 4.9 'Ελεύθεροι παραδοσιακοί σκοποί.-

5.- καί 6.- Νεσποντικά τραγούδια

Τῆς ὑπ'ἀρ.Ι04(26-2-76) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Ἰοντ ἀκῶν Σωματείων

Ιον.-Τά πεντικοῦδια

Μιά φορά τὰ πεντικοῦδια, φοβισμέν' ἀσ'α κατοῦδια
 γάλια γάλια μ' ἕναν τρόπον τοπλαεύταν σ' ἕναν τρόπον
 λέει ὁ ένας, λέει κι' ὁ ἄλλος καί ἀπόφασιν 'κ ἐβγαίν'
 Σκοῦται ὄλεν ὁ μικρόν, ἀρ' ἄς λέγω σας τ' ἐμόν
 Πρέπ' ὅη κάτα σ' τό γουλόπον νά κρεμάνωμ' κωδωνόπον
 Κι' ὄντες ἀτέ πορπατεῖ, ἀρ' ἐμᾶς χακάρ' νά δῆ
 Κανείς τολμηρός 'κ εὐρέθεν, ν' ἐφτάει ἀτό τῆ δουλείαν
 Κι' ἀρ' ἄετς πᾶ τὰ κατοῦδια πάντα τρών' τὰ πεντικοῦδια

2ον.Θάλασσιχα τῆς ἀγάπης

'Φόρεςες κι' ἐνέλλαξες σὸ μάτοπα μ' ἐγλιῶτσες
 σ' ἔρημον τό καρδόπο μου ἄλας πιπέρ' ἐτσάντσες
 "ὄντες φορεῖ καί ἀναλλάξ' τὰ σοιῶνια γελοῦνε
 σὴ στράταν π' ἀπαντοῦν' ἀτεν κλώσκουνταν καί τεροῦνε
 Κόρη σὸν τρόπον ντό πατεῖς λιθάρ' νά ἔν τσακοῦται
 ἔσέν π' ἐλέπ' τό παλληκῶρ' πολλά 'κί πάει τραβοῦται

3.- καί 4.- Ἐλευθεροὶ παραδοσιακοὶ σκοποὶ

5ον.- καί 6ον.- Νεοποντιακὰ τραγούδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ' ἀρ. 103(19-2-1976) ἐκπομπῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἑνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

1ον.- Σόλο λῦρα

2ον.- Πονετικά δίστιχα

Θάλασσα πλατυθάλασσα ὅλα τὰ νερά πίνεις
γιατί 'κί πίντε τὰ δάκροπα μ' ἀτόσον νά πλατύνης
Κάρδια μ' νά ἔσνε σίδερον γεράδες νά μὴ ἐφέρνες
τὰ τέρτια καί τὰ βάσανα ὅλα νά ὑποφέρνες
'Ἡ κάρδια μ' ἔν γεραλήν, ἄν κλαίω θά ματοῦται
ἄμον τῆ λάμπας τό γυαλόν ἄπάν' νά κρούς τσακοῦται

3ον.- Χαφία

Χαφία ἔρθαν στό γιαλόν χοντρά τ' εὐλογημένα
τὰ καΐκια ἐσκέρχουνταν ζιπα ζιπ' φορτωμένα
Τραπεζουνταῖοι Κερασουνταῖοι οὐλ' παίρνε τηγανίζνε
τ' ἐμέτερον οἱ Σουρμενιτ' μέ τὰ πατμάνι' ἀλίζνε
Χαφία βάλε στό πλακί ἐσέ λέγω 'Ἡλία
στάξο κι' ὀλίγο λάδοπο, νά γίνταν μερακλία

Ρεφραίν

Χαφία, χαφία, φατέστεν σιύλ' παιδία
καί ντ' ἔμορφα μαιρεύει ἄτα ἡ θεία μ' ἡ Δοξία

4ον.- καί 5ον.- Δύο ἐλεύθεροι παραδοσιακοί σιοποῖ

6ον.- καί 7ον.- Ἑοποντιακά τραγούδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀρ.Ι02(Ι2-2-76) ἐκπομπῆς τῆς Μανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Ιον.- Σόλο, λύρα

2ον.-- Κανάρ γιάρ'ἀμάν

Ἐπιετι παλαιά καιρούς μοθωπορνά ἡμέρας
ἐκδμπωνα κι'ἐφίλνα ἐγώ θεία μ'τῆ θεγατέρα σ'
Ἄτεν ὄντες ἐγάπεσα, ἄς λέγω αἰς πῶς ἔτον
ἀπάν'σὴν πόρταν ἔστεικεν, ἡμέρα ἔξεργος ἔτον
Ἄπάν σὴν πόρταν ἔστεικαν μάνα καὶ θεγατέρα
ἢ μάνα ἔτον ἔμορφος ἢ κόρη περιστέρα

Ρεφραίν

Κι'ἄρ ἐλέες θεία σκοτία ἐν ἄφον τό φενερόπο σ'
Τέραν ἀπ'ὀπισ'ιμ'νι'ἐφτάει τ'ἔμορφον τό κορτσόπο σ'

3ον.-- Κορτσόπον λάλ'με

Κάλά ποίνα κι'ἐγάπεσα σὴ μαχαλά μ'κορτσόπον
ἐμπαίν'ἐβγαίν'ἐλέπ'ἄτο καὶ χαίρεται τό φόπο μ'
Καλά ποίνα κι'ἐγάπεσα σ'ἐμόν τῆ γειτονίαν
ἐμπαίν'ἐβγαίν'ἐλέπ'ἄτο καὶ χαίρετ'ἡ καρδία μ'
Ἐβγα ὀξωιά ἄς ἐλέπω σε, ἔμπα ν'ἀπέσ'καὶ κλειδα
κι'ἄν ἐρωτάσε ἢ μάνα σ'πέ ἄτεν κανάν ἢ εἶδα

Ρεφραίν

Μέτα παλαός ἐν ~~σοφιστικῶν~~ λέει με ἔλ'ἄς φιλω σε
ἐγώ χώρα κι'ἄτος χώρα λέει μ'ἔλ'ἄς φιλοῦμε ἀτώρα

4.-καὶ 5.-Δύο ἐλεύθεροι παραδοσιακοὶ σκοποὶ

---
6 καὶ 7.-Νεοποντιακὰ τραγοῦδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Της υπ'ἀρ. ΙΟΙ(5-2-76) έκπομπής τής Πανελληνίου Ἐνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

Ιον.- Χαμόμηλον

Καί ντ' ἔπαθες χαμόμηλον καί στέκει μαρεμένον
γιάμ ἢ ρίζα σ' ἔδιφασεν γιάμ' ὁ καρπό σ' ἔλάεν
Γιάμ' ἄσά χαμηλόκιλαδα σ' κανέναν ἔζαλίεν;
Νιά ἢ ρίζα μ' ἔδιφασεν νιά ὁ καρπό μ' ἔλάεν
νιά ἄσά χαμηλόκιλαδα μ' κανέναν ἔζαλίεν
Ἐναν κορίτς κι' ἕναν παιδίον σὴ ρίζα μ' ἐφιλέθαν
κι' ἐποίησαν ὄρκιον κι' ὄμνυσμαν νά νή φτάν χωρισίαν
Ἀτάρα ἔχωρίγανε, γιάμ' ἔχω ἄσά κρέμαν

2ον.- Παραδοσιακό ἀπό φορέα

3ον.- καί 4ον.- Ἐλεύθεροι παραδοσιακοί σιοποί

5ον.- καί 65ον.- Νεοποντιακά τραγούδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Της υπ'άρ.Ι00(29-Ι-76) έκπομπής της Πανελληνίου Ένώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

1ον.- Ν'άγλι

Έγώ παίζω τήν κεμεντσέν νέος είμαι ακόμη
δουτ'τά πέντε δάχτυλα και πῶς θά τρώη τό χώμαν
Όλια τά φιλοχόρταρα σκίζνε τή γήν κι'έβγαίνε
κι'άμον έμᾶς παλληκάρια σκίζνε τή γήν κι'έμπαίνε
Ανάθεμά σε κεμεντσέ ντό καλατσεύς και λές με
περμέντς έσύ τό θάνατο μ'νά κάθεσαι και κλαίς με

2ον.-Σόν "Αδ'θά κατηβαίνω

Και μέ τό κεμεντσόπο μου σόν "Αδ'θά κατηβαίνω
έκει παραπονέματα εναν βράδον 'κι μένω
Ν'άγλι έμέν ν'άγλι έμέν,ν'άγλι έμέν τό μαῦρον
~~σε στείλον άς έρατι παίρ'κι'έμέν ρίζα μ'τ'έσόν ό χάρον~~
στείλον άς έρατι παίρ'κι'έμέν ρίζα μ'τ'έσόν ό χάρον
Τ'άρχι μ'έψυχομάσουνεν και φήν 'κ έπαραδοῦνεν
μετ'άγγέλτς έτσεγκλέσειεν κι'έμέν Ισμάρ'έντοῦνεν

3ον.- και 4ον.- Έλεύθεροι παραδοσιακοί σκοποί

5ον.- και 6ον.- Νεοποντιακά τραγούδια